

ΕΡΜΗΣ

Έτησια συνδρομή διά τήν Σύρον - - δραχ. 24.
Διά τήν επαρχίαν και τήν εξωτερικόν - - 26.

Τιμή καταχώρησης πρὸς λεπτά 18 ἄν σίχον
Διά τήν δημοσίαν " 15. " "

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Πρὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες δὲν ζητοῦν ἄλλο τι νὰ πληροφορηθῶσιν ἀνυπομόνως ἐκ τῶν τῆς πρωτεύουσας προσερχομένων ἀλληλογραφικῶν καὶ τῶν ἐρημεριῶν, εἰμὴ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ πρόσδοτον τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ διαλυθῇ ὁσονοῦπω καὶ ἡ ἐνεστῶσα βουλευτικὴ σύνοδος· διότι ἐξηγητήθη πλέον ἡ ὑπόμότη των, ἔνεκα τῆς κακοηθείας τινῶν ἐκ τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους, ἤτοι τῶν κυρίων Βουλευτῶν, ἧτις γίνεται πρόσκομμα εἰς πᾶν τῆς Κυβερνήσεως ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἔργον, ἀγανακτοῦν πληροφόρουμενοι, ὅτι οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως Βουλευταί, οἵτινες εἰς τὴν διάλυσιν τῆς συνόδου, καθ' ἣν θέλουσιν ἀπεκδυθῆ τὸν βουλευτικὸν μανδύαν, τὸν ὅποιον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναξίως ἐφόρεσαν τρία ἤδη κατὰ συνέχειαν ἔτη, θεωροῦν καὶ τὴν διάλυσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ὅμοιοι μὲ τὸν καταδικασθέντα εἰς θάνατον, καὶ προσπαθοῦντα νὰ θραδύνη ὅπως ὅποτε τὴν ὄραν τῆς καταδίκης του, προσπαθοῦν καὶ αὐτοὶ νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὴν θέσιν των ὅσας δυνηθῶσιν περισσοτέρας ἡμέρας, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἴσως ἐντὸς τῆς ἐνεστῶσης συνόδου πεσεὶ τὸ ὑπουργεῖον, εἴτε ἐκ τῆς δυνάσεως εἴτε ἐκ τῆς ἀνατολῆς, διὰ νὰ προτκολληθῶσιν εἰς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν νὰ ἐπιτύχῶσιν εἰς τὰ νέας βουλευτικὰς ἐκλογὰς εὐρισκόντες συντρόφους πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των αὐτοῦ πολλοὺς ἐκ τῶν Βουλευτῶν τῶν εἰς τὴν συμπολίτευσιν ἀνηκόντων, οἵτινες δὲν εὐαρεστοῦνται νὰ στερηθῶσιν οὐδὲ μιὰς ἐβδ. μάδος μισθοδοσίαν, παρεμβάλλοντες μυστὰ πρόσκομματα εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐργασίας· καὶ ἐνῶ οἱ ἀληθῶς ἐνάρετοι καὶ πατριῶται βουλευταί, προσπαθοῦν νὰ δίδωσιν ὠθησιν εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεις, ἀναβάλλοντα αὐταὶ καὶ συζητοῦντα ἄλλα νομοσχέδια ἤτιον σπουδαῖα. Ἐν τούτοις εἰτεῖδῃ οἱ βου-

λευτικοὶ διακληκτισμοὶ ἐπὶ ἐτουςιωδῶν ὄλως διόλου ἀντικειμένον ἐπασχολοῦντες τὴν Κυβέρνησιν, δὲν δίδουν καιρὸν εἰς αὐτὴν νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὸν διοργανισμὸν τοῦ κράτους, τὸν τοσοῦτον παρὰ πάντων ἀνυπομόνως περιμενόμενον, ἡ δημοσίος ὑπηρεσία χωλαίνει, αἱ καταχρήσεις τῶν ὑπαλλήλων πολλαπλασιάζονται, καὶ οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος καταπιεζόμενοι γογγύζουσι.

Δὲν εἶναι διόλου παράδοξον, ἂν οἱ βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐνεργοῦν ὑπὲρ τῆς γενικῆς καταστροφῆς· διότι τοιαύτη εἶναι ἡ τάσις των, αὐτοὶ εἶναι ὁ μόνος σκοπὸς τὸν ὅποιον ἀνέκαθεν προσέθεντο. Τὸ παράδοξον μόνον εἶναι, ὅτι καὶ τῆς συμπολιτεύσεως Βουλευταὶ ἐνούμενοι μὲ τὴν ἀντιπολιτεύσιν, γίνονται συντρόφοι αὐτῆς εἰς τὰ πρόσκομματα τὰ ὅποια παρεμβάλλει εἰς τὴν πρόσδοτον τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν, καὶ προδίδουσι τὰ ἐξοχώτερα τῆς πατριδος σ μέρηροντα, διὰ ποταπὴν καὶ ἀσημαντοῦ χρηματικὴν ἀπολαβὴν συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν καταστροφῶν αὐτῆς διὰ τὴν ἀπώλειάν τῆς.

Τὸ κράτος ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐσωτερικοῦ ἰοργανισμοῦ, διὰ νὰ θεραπευθῇ ἡ καχεξία ἐκ τῆς ὁποίας πάσχει, καὶ ὅμως μὴδὲν καλὸν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐνῶ οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους, ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐξελέξαντο οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ θεοπεύσωσι τὰς κοινωνικὰς πληγὰς των, γίνονται οἱ αἰτίοι τοῦ νὰ κατασταθῶσιν οἱ πληγῆται ἀνίατοι. Τὰ δικαστήριά μας ἔχουσι ὡσαύτως ἀπόλυτον ἀνάγκην μεταρρυθμισέως, καθόσον ἀσπρά τὸ προσωπικὸν τῶν Δικαστῶν καὶ τῶν Εἰσαγγελέων, διὰ νὰ ἐκλειψῶσιν αἱ καταχρήσεις, αἱ ἀδικίαι καὶ αἱ καταπιέσεις, καὶ ὅμως διὰ δύο ἤδη ἐτῶν διαστήμα εἰς μάτην περιμένεται ἡ μεταρρυθμισίς αὐτῆ. Ἡ τῆς οικονομίας ὑπαλληλία κατεβρόχθισε καὶ καταβροχθίζει κατὰ μέγιστον μέρος τοὺς δημοσους πόρους, καὶ ὅμως ἡ ὑπαλληλία αὐτῆ καθίσταται ἀλόγητος εἰς τὴν θέσιν τῆς, στηρίζουμένη εἰς τὴν βουλευτικὴν προστασίαν. Ὑγειονόμοι, Αἰμενάρχαι καὶ ἱερέενοι ὑποθάπου-

τὰς ναυταπάτας καὶ τὰς ψευδεῖς καὶ δολίαις ἀβάριας, καὶ ὅμως ἴσως ἤθελον καταστῆ ἰσόβιοι εἰς τὰς θέσεις των, ἂν καὶ οἱ βουλευταὶ μας ἤθελον εἶσθαι ἰσόβιοι· ὡς οἱ Γερουσιασταί. Ἐκ τῶν βουλευτῶν λοιπὸν τῆς συμπολιτεύσεως, ὅσοι γίνονται συντρόφοι μὲ τὴν ἀντιπολιτεύσιν, διὰ νὰ παρεμβάλλωσι πρόσκομματα εἰς τὴν πρόσδοτον τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν, διὰ νὰ μὴν στερηθῶσιν ἐνθὺς τῶν δύο μηνῶν μισθοδοσίαν, ὁμοιάζουσι τὸν Ἰούδαν, ὅστις διὰ ποταπὴν χρηματικὴν ἀπολαβὴν ἐπώλησε καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς ρονεῖς του.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπειδὴ καθῆκον τοῦ περιοδικοῦ τύπου εἶναι νὰ στηλιτεύη μὲν τὰς καλὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας, νὰ ἐπαινῆ δὲ τὰς καλὰς, διὰ τὴν καλὴν τῆς κοινωνίας, καθῆκον μας καὶ ἡμεῖς ἐνούμεθα νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ἐπιστάτην τοῦ ἐν ταῦθα Τελωνεῖου κύριον Περιώτην, διὰ τὴν ὀρθὴν, λογικὴν καὶ καλὴν ἐρμησίαν τὴν ὁποίαν κάμνει εἰς τινὰς σκοτεινὰς διατάξεις τῶν Τελωνειακῶν νόμων, αἰτίαις ὅς ἐκ τῆς στρεβλότητος των ἐπιπέρουσι μέγιστα πρόσκομματα, δυσκολίας καὶ ζημίας εἰς τὸ ἔμποριον.

(Ὁ κύριος Περιώτης, διὰ τοιαύτης λογικῆς καὶ καλῆς διηρημείας τῶν διατάξεων αὐτῶν, συμβιβάζει τὰ συμφέροντα καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἔμπορου, ἀπὸ διὰ τῆς εὐφρείας καὶ τῆς πολυπειρίας που λαμβάνει τ' ἀνήκοντα μέτρα τοῦ νὰ μὴ τρεῖσσι κανένα κίνδυνον τὰ πρότα.

Ἐἶθε ἀπαντᾶ, οἱ τῆς ἐξουσίας ὑπαλλήλοι νὰ ἐνεπνεύοντο ἀπὸ τοιαύτου εὐγενῆ αἰσθημα, νὰ ἐκπληρῶσι δηλαδὴ τὰ καθήκοντά των, χωρὶς νὰ καταπιέζωσι τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα.

— Κατὰ τὰς ἐκ τῆς Τήνου ἐπισήμους πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἐλάβομεν, κατευνάσθη ὄλως διόλου τὸ μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν πάθος, τὸ ὅποιον ἐγέννησαν

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθ. 349 ἕως 358.

Ἐἶχε παρέλθει πλέον ἡ ἐποχὴ τῶν σκέψεων, καὶ εἶχε φθάσει ὁ τῆς ἐνεργείας καιρὸς. Ἦν 9. Μαΐου 1812 λοιπὸν ὁ Ναπολέων, θριαμβεύσας μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ παλάτιόν του, εἰς τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ ἐπανέλθῃ νικημένος.

Ἡ ἐκ τῶν Παρισίων πρὸς τὴν Δρέσδην πορεία τοῦ ὑπῆρξεν αὐτόχρημα θρίαμβος. Ὁ πρῶτος τόπος ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἦτον ἡ Ἀνατολικὴ Γαλλία, τὸ μέρος δηλ. ἐκεῖνο τῆς αὐτοκρατορίας, τὸ ὅποιον ἦτον ἀφροισμένον εἰς αὐτὸν. Διατθειμένον τὸ μέρος αὐτὸ, ἐξ ἀντιθέτου τοῦ δυτικοῦ καὶ μεσημβρινοῦ, τὸν ἠγάπα διὰ τὰς ἀγαθοεργίας καὶ τοὺς θριάμβους του. Λαμπροὶ καὶ πολυάριθμοι στρατοὶ τοὺς ὁποίους εἴλκυεν ἡ εὐκαρπὸς Γερμανία, καὶ οἱ ὅποιοι ἐνόμιζον ὅτι πορεύονται πρὸς δόξαν πρόχρονον καὶ θεβαίαν, ὑπερηφάνως διήρχοντο τὰ μέρη ἐκεῖνα, διέχυον χρυσὸν καὶ κατηνύλισκον τὰ προτόντα. Εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὁ πόλεμος εἶχε πάντοτε ὄψιν δικαιοσύνης.

Μετὰ τινῶν ἡμερῶν παρελεύσιν, ὅταν ἐφθάναν αὐτόθι τὰ εὐτυχεῖς τῆς ἐκστρατείας ἡμερολόγια, ἡ φαντασία τοῦ κοινῶ ἐξήγητο, καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς καταλάμβανε τοὺς λαοὺς ἐκεῖνους ὡς εἰς τοὺς καιροὺς τοῦ Ἀυστηρλιτζ καὶ τῆς Ἰένης. Συ-

νηροῦζοντο μὲ ἀνυπομονήν περὶ τῶν ταχυδρομῶν καὶ ἀπεμακρύνοντο ἐπομένως περιχαρεῖς κραυγάζοντες· Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ! Ζήτω ὁ ἀδελφεὸς στρατὸς μας!

Πασιγίνωστον, εἶναι ὅτι τὸ μέρος αὐτὸ τῆς Γαλλίας ὑπῆρξε πάντοτε μάχιμον, καὶ ἐπειδὴ εἶναι μεθόριον, οἱ κάτοικοι του εἶναι συνθησιμένοι εἰς τὸ θόρυβον τῶν ὄπλων καὶ τὰ τιμῶν. Ἐλέγετο ἀκαταπαύτως ἐκεῖ, ὅτι ὁ πόλεμος αὐτὸς ἐμελλε νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν τοσοῦτον ἀγαπωμένην ὑπὸ τῆς Γαλλίας Πολωνίαν, ὅτι οἱ βάρβαροι τῆς Ἀσίας, ἐξ ὧν ἐπαπειλετο ἡ Εὐρώπη, ἐμελλον νὰ σπρωγθῶσιν εἰς τὰς ἐρήμους των, καὶ ὅτι ὁ Ναπολέων ἐμελλε νὰ συλλέξῃ ἐκ νέου τοὺς καρπούς τῆς νίκης. Ἀπὸ δὲ τοῦτο ἤθελε συμβῆ, μήπως αἱ ἀνατολικαὶ ἐπαρχίαι δὲν ἤθελον συλλέξῃ τοὺς καρπούς; Μήπως οἱ κάτοικοι τοῦ μέρους αὐτοῦ δὲν ἐχρεώσασιν τὰ πλοῦτή των εἰς τὸν πόλεμον, δι' οὗ μετέβαιναν εἰς χεῖρας των ὅλον τὸ ἔμπόριον τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς Εὐρώπης; Καὶ πραγματικῶς ἀποκλεισμένη ἀπὸ ὅλα τ' ἄλλα μέρη ἡ αὐτοκρατορία, ἐτρέφετο ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Πρὸ δέκα ἤδη ἐτῶν ἔγεμον αἱ ὁδοὶ των ἀπὸ περιγητὰς πάσης κλάσεως ἀπερχομένων νὰ ἴδωσι καὶ νὰ θαυμάσωσι τὸ μέγα ἔθνος, τὴν καθ' ἑκάστην καθωραϊζομένην πρωτεύουσάν του, τ' ἀριστουργήματα τῆς τέχνης ὄλων τῶν αἰώνων αὐτόθι συναθροισθέντα διὰ τῆς νίκης, καὶ ἰδίως τὸν ἔκτακτον ἐκεῖνον ἀνθρωπον, τὸν ἔτοιμον νὰ ὑψώσῃ τὴν ἐθνικὴν δόξαν ὑπεράνω πάσης δόξης. Ἐὐχαριστημένοι λοιπὸν, ὡς ἐκ τῶν συμπερόντων των, καὶ ἱκανοποιημένοι κατὰ τὴν φιλαυτίαν των οἱ λαοὶ τῶν ἀνατολικῶν τῆς Γαλλίας ἐπαρχιῶν, εἰς τὴν νίκην ὤφειλον τὰ πάντα. Ἐνεκα τούτου δὲν ἐράνησαν ἀγνώμο-

νες, ἐσυντρέφον τὸν Ναπολέοντα μὲ τὰς εὐχὰς των, πανταχοῦ ἤκούοντο ἐπευφημῆσαι, πανταχοῦ ὑψοῦντο ἀψίδες θριαμβευτικαί, πανταχοῦ ὑπῆρχε κίησις.

Εἰς τὴν Γερμανίαν εὗρον ὁ Ναπολέων ὀλιγωτέραν ἀφροισίαν, ἀλλὰ περισσότερον σεβασμὸν. Νικημένοι καὶ ὑποταγμένοι οἱ Γερμανοὶ, ἐνόμιζον τὸν Ναπολέοντα εἴτε διὰ φιλοτιμίαν, εἴτε ἔνεκα τῆς κλιτεῖας των πρὸς τὸ θαυμάσιον, ὡς ὃν ὑπερρυσικόν. Ἐκπεπληγμένοι, ἐκτὸς ἐαυτῶν εὐρισκόμενοι καὶ συρόμενοι ἀπὸ τὴν γενικὴν κίησιν οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι λαοὶ, ἐπροσπάθεον νὰ δεικνύωσι καλὴν πίστην, καὶ τοῦτο ἐσύμφερον εἰς αὐτοὺς.

Οἱ πρόγίμισες των ἐγκαταλιμπάνοντες τὰς πρωτεύουσας των, προστήρχοντο εἰς τὰς πόλεις ἔπου ἐμελλε νὰ ἐνδιατρίψῃ ὀλίγας τινὰς στιγμὰς ὁ κύριος τῆς τύχης των. Ἡ αὐτοκρατορίσσα μετὰ πολυάριθμων αὐλικῶν ἠκολούθου τὸν Ναπολέοντα. Οὗτος ἐπορεύετο πρὸς τρομερὰ συμβεβ' κὸτα πολέμου μακρινοῦ καὶ ἀπορρητιστικοῦ, ὡς νὰ ἐπέστρεφε νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος.

Ἐἶχεν ἐπιθυμήσει ὁ Ναπολέων νὰ ἔλθωσι πρὸς ἐπίσκεψίν του ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ τίνες βασιλεῖς καὶ πρίγκιπες ὅταν διέβαινον ἐκ τῆς Δρέσδης· εὐχριστήθη καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ἐπιθυμία του, διότι ὅλοι ἐτρέξαν αὐτόθι οἱ μὲν ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, οἱ δὲ ὀδοῦμενοι ὑπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ δὲ ἐντεῦθεν ἐβεβαίωτο περὶ τῆς ἰσχύος του, ἐδοξάζετο καὶ ἐχαίρετο.

Κατὰ ταύτην τὴν πληγασίαν του μετὰ τῆς ἀρχαίας αὐστριακῆς οἰκογενείας, ἤρεσεν εἰς τὴν φιλοδοξίαν του νὰ κάμῃ οἰκογενειακῆς ἐνώσεως ἀπιδίαισιν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐσκέφθη

αί ἀμοιβαίαι ἀπαιτήσεις περί κυριότητος τοῦ πρὸ πολλῶν ἐ-
τῶν ἐρήμου ἐξωκλητιδίου, περί ὧν ἔγιναν αἱ ἀνακρίσεις, τὰς
ὁποίας εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἀνεφέραμεν.

Λυπηρὸν εἶναι τῶντι νὰ συμβαίνωσι τοιαῦτα διγύονοι καὶ
διαπληκτισμοὶ μεταξύ ὁπωσδήποτε ἐξευγενισμένων λαῶν, οἳ οἱ
εἶναι οἱ λαοὶ τῆς Γῆνός, καὶ νὰ γεννῶνται συγκρούσεις θρη-
σκευτικαί· ἐνῷ φρονήτως ἔργον εἶναι νὰ παύσωσι καὶ οἱ μὲν
καὶ οἱ δὲ ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν, καὶ ἐνῷ εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν
ὑπάρχει ἀπειρία ἐκκλησιῶν ἀμφοτέρων τῶν δογμάτων.

Εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν, τὴν κατοικουμένην, ὡς ἀνωτέρω
ἐξεθέσαμεν, ἀπὸ λαοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐξευγε-
νισμένους, συμβαίνουσιν ἐνίοτε ἀτοπήματα τινά, τὰ ὁποῖα προ-
καλοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν ἀνικανότητα καὶ
τὴν ἀπειρίαν τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι ἐκλέγουσιν διὰ
νὰ διέπωσι τὴν τύχην τῶν εἶναι δὲ λυπηρὸν, ὅτι ἐνῷ
αὐτοὶ ὑπάρχουσιν οἰκογένεια ἀρχαία, πλουτοὶ καὶ σιμαν-
τικαί, οἳ εἶναι αἱ τῶν Παξιμαδέων, Σαγρέδων καὶ
ἄλλαι, μεταξύ τῶν ὁποίων ἢ τῶν Παξιμαδέων προσέφερε
πολλὰς καὶ διαφόρους ἐκδουλεύσεις εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνε-
ξαρτησίας μας ἱερὸν ἀγῶνα, προτιμῶνται εἰς τὰς ἐκλογὰς
παϊδάκια ἀσημαντά, χωρὶς πείραν καὶ νοῦν, παραγκωνίζο-
μένων τοσοῦτων ἀνδρῶν ἀξιοσεβάστων, ὡς ἐκ τῆς κοινωνι-
κῆς θέσεώς των, τῶν γνώσεων καὶ τῆς πολυπειρίας των, οἳ
νὲς ἠδύνατο νὰ συντελέσωσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν ὁπωσδήποτε
πρόσδοκον τοῦ τόπου αὐτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ περιστάσεις
καὶ ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως εὐρεσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς ὑπερ-
αἰτίας Θεοτόκου, ἐχρηγήσαν τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ συρρέῃ
κατ' ἔτος αὐτοῖσι πολὺ πλῆθος προσκυνητῶν ἀπανταχόθεν,
οἳτινες ἀφίνοσιν εἰς τὸν τόπον σημερινὴν χρηματικὴν
πόσότητα, τὸ ὅποσον πλεονέκτημα καλῶς καὶ φρονί-
μως διαχειριζόμενον, ἤθελεν ἀυξήσῃ, καὶ αἱ ὠφελειαὶ ἤθε-
λον πολλαπλασιασθῆναι, ἂν ἐλαμβάνετο τοσαύτη πρόνοια πε-
ριποίησις πρὸς τοὺς ξένους αὐτοὺς προσκυνητὰς, ὅση λαμ-
βάνεται ὑπὸ τινῶν ἀρχόντων, τοῦ νὰ διανέμωσι μεταξύ αὐτῶν
μέγιστον μέρος ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγ-
γελιστρίας.

Μετὰ τοσαύτην σημαντικὴν χρηματικὴν ἀπολαβὴν, τὴν
ὁποίαν ἔχει κατ' ἔτος ὁ τόπος οὗτος ἐκ τῶν προσκυνητῶν,
δὲν ἔλαβε πρόνοιαν ἢ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ προετοιμάσῃ δέκα
τοῦλάχιστον καλὰς λέμβους, διὰ νὰ δύνανται οἱ προσκυνη-
ταὶ νὰ ἐπιβιβάζωνται ἀνευ κινδύνου καὶ υπερβολικῆς δαπα-

ἡ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρων τῶν δογμάτων, ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ἔποσον πέμπεται ὑπὸ
τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ μεταρρῆ τούτους προσκυνητὰς, ἀλλὰ
κινδυνεύουσιν πολλὰς νὰ πνιγῶσιν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἕνεκα τῆς
ἐλλείψεως καλῶν καὶ ἐπιτηδείων λέμβων, καὶ τῆς ἀπληστίας
τῶν πορθιῶν, οἳτινες διὰ νὰ κερδίσωσι περισσότερα, δέχου-
νται εἰς τὰ πλοιαῖα τῶν πλῆθος πολὺ ἐπιβατῶν, καὶ ὡς ἐκ
τούτου αἱ λέμβοι τῶν τρέχουσιν μέγιστον θυθίσαι κίνδυνον·
πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἐνθυμῶνται ὁποῖον τρα-
γικὸν καὶ τρομερὸν θέλημα παρίστανε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος
ὁ ὄρυμος τῆς νήσου αὐτῆς, ὁπόταν ἐφθασε ἐκεῖ τὸ ἀτμό-
πλοιον ὁ Ὄθων διὰ νὰ παραλάβῃ τούτους προσκυνητὰς, καὶ
πόσοι ἐξ αὐτῶν ἐκινδύνευσαν νὰ πνιγῶσιν ὅτι δὲ εὐρέθησαν ἐν
τῶν λέμβων καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου νήπια σπλάζοντα, ἐπι-
βιθασθέντα ἀνευ τῶν μητέρων των, αἱ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθησαν
νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν λέμβον, εἰς ἣν εἶχον ἐναποθέσει αὐ-
τά. Ὅλα δὲ ταῦτα καὶ τὰ παρόμοια ἀτοπήματα συμ-
βαίνουσιν ἐκ τῆς αἰτίας τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν, ὅτι εἰς τὰς
ἐκλογὰς τῶν οἱ Γῆνιοι γινόμενοι ἔρμαιον τῆς ἐαυτοῦργίας,
περιφρονῶν τὴν ἱκανότητα, τὴν πολυπειρίαν καὶ τὴν συνέσιν,
καὶ προτιμῶν τὴν ἀνικανότητα, τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν βλακί-
αν ἐνίοτε.

— Προχθὲς ἐδικάσθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Πλημ-
μειοδικείου οἱ ἐκ τῶν ἐν Γῆνῳ γενομένων ἀνακρίσεων κα-
ταδιωχθέντες παρὰ τοῦ κυρίου Εἰσαγγελέως, ὡς αἰτίοι τῶν
συμβάντων ἐκεῖ ἀτοπημάτων. Ἐξ αὐτῶν τῶν καταδιωχθέν-
των μέρος ἦσαν Ἀνατολικοὶ καὶ μέρος Λατίνοι κατεδικάσ-
θησαν δὲ ἅπαντες εἰς δωδεκάμηρον φυλάξιν.

Ἡ ἐλαφρὰ αὕτη ποινὴ, ἢ κατ' ἐπιείκειαν εἰς αὐτοὺς ἐπι-
βληθεῖσα, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει σωφρονήσει καὶ τοὺς καταδι-
κασθέντας, καὶ ἄλλους ἐκ τῶν συμπολιτῶν των, οἳτινες δύ-
νανται νὰ ἦναι εὐδιάθετοι εἰς συγκρούσεις, διὰ νὰ μὴ ἐπα-
νέλθωσι πλέον εἰς τὰ ἀτοπήματα.

— Εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Αἰόλου αἱ τοῦ Θ. Ἰάμβου
ἀνέγνωμεν διαφόρους διατριβὰς, ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν Ἑλληνι-
κῶν Προξένων τῶν Κυδωνιῶν καὶ τῆς Μιτηλῶνης, δι' ὧν συν-
δρομηταὶ τινες τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν συνηγοροῦντες ὑπὲρ
τοῦ ἐνός, κατακρίνουσιν τὸν ἄλλον.

Μεταξὺ τῆς συγκρούσεως ταύτης τῶν συμπαιθῶν καὶ
ἀντιπαθειῶν, καὶ πρὸς ἄσιν καὶ κατάπαυσιν αὐτῆς, ἀρῶδες
καταστάσις, λέγομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἀμφοτέροι εἶ.α. καὶ ἢ καὶ
ἄξιοι καὶ νὰ τοὺς χαρίζομεθα, καὶ ἐπευχόμεθα πρὸς αὐτοὺς

ὅτι ἡ λαμπρὰ αὕτη τῶν ἡγεμόνων ὁμήγουρι θέλει εὐρεθῆ εἰς
ἀντιθεσιν μετὰ τὴν μόνωσιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἰωσσίας,
ὅστις ἤθελε τρομάξῃ διὰ ταύτην τὴν γενικὴν ἐγκατάλειψιν,
καὶ ὅτι ἡ ἐνωσις τῶσιν συμμάχων ἡγεμόνων ἐδήλου, ὅτι ὁ κα-
τὰ τῆς Ἰωσσίας πόλεμος ἦτο πόλεμος Εὐρωπαϊκός.

Εἰς τὸ κέντρον λοιπὸν τῆς Γερμανίας εὐρισκόμενος ὁ Να-
πολέων, εἰδείκνυεν εἰς αὐτὴν τὴν σύζυγόν του, τὴν θυγατέρα
τῶν Καισάρων καθήμενη εἰς τὸ πλευρόν του. Ὁλόκληροί
λαοὶ ἔτρεχον ἀφ' ὅλα τὰ μέρη διὰ νὰ τὸν ἴδωσι. Πτωχοὶ
καὶ πλούσιοι, εὐγενεῖς καὶ μὴ, φίλοι καὶ ἐχθροὶ ἅπαντες παν-
ταχόθεν ἐπεσπεύοντο. Ἐβλεπέ τις ὄχλον περιέργων δια-
τρέχοντα τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς δημοσίας πλατείας, ἀπερνῶντα
ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς προση-
λωμένους ἐπὶ τῆς πύλης καὶ τῶν παραθύρων τοῦ παλατιοῦ
του. Οἱ τοιοῦτοι δὲν συνοιροῦντο διὰ νὰ ἴδωσι μήτε τὸ
στέμμα, μήτε τὸν βαθμὸν του, μήτε τέλος τὴν πολυτέλειαν
τῆς αὐλῆς του, ἀλλ' αὐτὸν μόνον, καὶ ἐπροσπάθουν ἂν ἤθε-
λεν εἶσθαι δυνατόν νὰ ἐντυπώσωσιν εἰς τὸν νοῦν των τὴν εἰ-
κόνα του, διὰ νὰ δύνανται νὰ λέγωσιν εἰς τοὺς συμπολίτας
καὶ τοὺς μεταγενεστέρους των, ὅτι ἴδον τὸν Ναπολέοντα.

Εἰς τὰ θέατρα ἐταπεινώθησαν τοσοῦτον οἱ ποιηταί, ὥστε
νὰ τὸν ἀποθεώσωσι. Τοιοῦτρόπως ὀλόκληροί λαοὶ κατέστη-
σαν κόλακός του, καὶ μεταξύ αὐτῶν ὄλων τῶν εἰρημάτων
τοῦ σεβασμοῦ, ὀλίγη διαφορά ὑπῆρχε μεταξύ βασιλέων καὶ
κῶν λαῶν των. Ἀλλὰ τὰ ἐσωτερικὰ αἰσθημάτων δὲν ἦσαν τ'
αὐτὰ εἰς ὄλους.

ἡ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρων τῶν δογμάτων, ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ἔποσον πέμπεται ὑπὸ
τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ μεταρρῆ τούτους προσκυνητὰς, ἀλλὰ
κινδυνεύουσιν πολλὰς νὰ πνιγῶσιν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἕνεκα τῆς
ἐλλείψεως καλῶν καὶ ἐπιτηδείων λέμβων, καὶ τῆς ἀπληστίας
τῶν πορθιῶν, οἳτινες διὰ νὰ κερδίσωσι περισσότερα, δέχου-
νται εἰς τὰ πλοιαῖα τῶν πλῆθος πολὺ ἐπιβατῶν, καὶ ὡς ἐκ
τούτου αἱ λέμβοι τῶν τρέχουσιν μέγιστον θυθίσαι κίνδυνον·
πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἐνθυμῶνται ὁποῖον τρα-
γικὸν καὶ τρομερὸν θέλημα παρίστανε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος
ὁ ὄρυμος τῆς νήσου αὐτῆς, ὁπόταν ἐφθασε ἐκεῖ τὸ ἀτμό-
πλοιον ὁ Ὄθων διὰ νὰ παραλάβῃ τούτους προσκυνητὰς, καὶ
πόσοι ἐξ αὐτῶν ἐκινδύνευσαν νὰ πνιγῶσιν ὅτι δὲ εὐρέθησαν ἐν
τῶν λέμβων καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου νήπια σπλάζοντα, ἐπι-
βιθασθέντα ἀνευ τῶν μητέρων των, αἱ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθησαν
νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν λέμβον, εἰς ἣν εἶχον ἐναποθέσει αὐ-
τά. Ὅλα δὲ ταῦτα καὶ τὰ παρόμοια ἀτοπήματα συμ-
βαίνουσιν ἐκ τῆς αἰτίας τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν, ὅτι εἰς τὰς
ἐκλογὰς τῶν οἱ Γῆνιοι γινόμενοι ἔρμαιον τῆς ἐαυτοῦργίας,
περιφρονῶν τὴν ἱκανότητα, τὴν πολυπειρίαν καὶ τὴν συνέσιν,
καὶ προτιμῶν τὴν ἀνικανότητα, τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν βλακί-
αν ἐνίοτε.

— Προχθὲς ἐδικάσθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Πλημ-
μειοδικείου οἱ ἐκ τῶν ἐν Γῆνῳ γενομένων ἀνακρίσεων κα-
ταδιωχθέντες παρὰ τοῦ κυρίου Εἰσαγγελέως, ὡς αἰτίοι τῶν
συμβάντων ἐκεῖ ἀτοπημάτων. Ἐξ αὐτῶν τῶν καταδιωχθέν-
των μέρος ἦσαν Ἀνατολικοὶ καὶ μέρος Λατίνοι κατεδικάσ-
θησαν δὲ ἅπαντες εἰς δωδεκάμηρον φυλάξιν.

Ἡ ἐλαφρὰ αὕτη ποινὴ, ἢ κατ' ἐπιείκειαν εἰς αὐτοὺς ἐπι-
βληθεῖσα, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει σωφρονήσει καὶ τοὺς καταδι-
κασθέντας, καὶ ἄλλους ἐκ τῶν συμπολιτῶν των, οἳτινες δύ-
νανται νὰ ἦναι εὐδιάθετοι εἰς συγκρούσεις, διὰ νὰ μὴ ἐπα-
νέλθωσι πλέον εἰς τὰ ἀτοπήματα.

— Εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Αἰόλου αἱ τοῦ Θ. Ἰάμβου
ἀνέγνωμεν διαφόρους διατριβὰς, ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν Ἑλληνι-
κῶν Προξένων τῶν Κυδωνιῶν καὶ τῆς Μιτηλῶνης, δι' ὧν συν-
δρομηταὶ τινες τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν συνηγοροῦντες ὑπὲρ
τοῦ ἐνός, κατακρίνουσιν τὸν ἄλλον.

Μεταξὺ τῆς συγκρούσεως ταύτης τῶν συμπαιθῶν καὶ
ἀντιπαθειῶν, καὶ πρὸς ἄσιν καὶ κατάπαυσιν αὐτῆς, ἀρῶδες
καταστάσις, λέγομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἀμφοτέροι εἶ.α. καὶ ἢ καὶ
ἄξιοι καὶ νὰ τοὺς χαρίζομεθα, καὶ ἐπευχόμεθα πρὸς αὐτοὺς

ὅτι ἡ λαμπρὰ αὕτη τῶν ἡγεμόνων ὁμήγουρι θέλει εὐρεθῆ εἰς
ἀντιθεσιν μετὰ τὴν μόνωσιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἰωσσίας,
ὅστις ἤθελε τρομάξῃ διὰ ταύτην τὴν γενικὴν ἐγκατάλειψιν,
καὶ ὅτι ἡ ἐνωσις τῶσιν συμμάχων ἡγεμόνων ἐδήλου, ὅτι ὁ κα-
τὰ τῆς Ἰωσσίας πόλεμος ἦτο πόλεμος Εὐρωπαϊκός.

Εἰς τὸ κέντρον λοιπὸν τῆς Γερμανίας εὐρισκόμενος ὁ Να-
πολέων, εἰδείκνυεν εἰς αὐτὴν τὴν σύζυγόν του, τὴν θυγατέρα
τῶν Καισάρων καθήμενη εἰς τὸ πλευρόν του. Ὁλόκληροί
λαοὶ ἔτρεχον ἀφ' ὅλα τὰ μέρη διὰ νὰ τὸν ἴδωσι. Πτωχοὶ
καὶ πλούσιοι, εὐγενεῖς καὶ μὴ, φίλοι καὶ ἐχθροὶ ἅπαντες παν-
ταχόθεν ἐπεσπεύοντο. Ἐβλεπέ τις ὄχλον περιέργων δια-
τρέχοντα τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς δημοσίας πλατείας, ἀπερνῶντα
ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς προση-
λωμένους ἐπὶ τῆς πύλης καὶ τῶν παραθύρων τοῦ παλατιοῦ
του. Οἱ τοιοῦτοι δὲν συνοιροῦντο διὰ νὰ ἴδωσι μήτε τὸ
στέμμα, μήτε τὸν βαθμὸν του, μήτε τέλος τὴν πολυτέλειαν
τῆς αὐλῆς του, ἀλλ' αὐτὸν μόνον, καὶ ἐπροσπάθουν ἂν ἤθε-
λεν εἶσθαι δυνατόν νὰ ἐντυπώσωσιν εἰς τὸν νοῦν των τὴν εἰ-
κόνα του, διὰ νὰ δύνανται νὰ λέγωσιν εἰς τοὺς συμπολίτας
καὶ τοὺς μεταγενεστέρους των, ὅτι ἴδον τὸν Ναπολέοντα.

Εἰς τὰ θέατρα ἐταπεινώθησαν τοσοῦτον οἱ ποιηταί, ὥστε
νὰ τὸν ἀποθεώσωσι. Τοιοῦτρόπως ὀλόκληροί λαοὶ κατέστη-
σαν κόλακός του, καὶ μεταξύ αὐτῶν ὄλων τῶν εἰρημάτων
τοῦ σεβασμοῦ, ὀλίγη διαφορά ὑπῆρχε μεταξύ βασιλέων καὶ
κῶν λαῶν των. Ἀλλὰ τὰ ἐσωτερικὰ αἰσθημάτων δὲν ἦσαν τ'
αὐτὰ εἰς ὄλους.

ἀνώτερον βαθμὸν καὶ τὴν πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
— Ἀπὸ πλοῖον ἀρχιθὲν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα
διερμήσθη, ὅτι πειρατικὸν πλοῖον παραπλέον μεταξύ τῆς μι-
κρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Σάμου, ἀφῆρεσεν ἀπὸ ἐν Κρανιδιότικον
πλοιαῖον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 75 χιλιάδων περί-
που· ἀλλὰ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα οἱ πειραταὶ εἶναι ἐκ τῶν
Ὀθωμανῶν ὑπῆκόων. Ὅποιδήποτε ὅμως καὶ ἂν ὦσιν οὗ-
τοι, ἡ Κυβέρνησις μας ὀφείλει νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίαις διατα-
γὰς ὅπου ἀνήκει πρὸς καταδίωξιν καὶ σύλληψιν των.

— Ἐνεκα τῶν ἐσχάτως συμβασῶν τρικυμιῶν στερού-
μεθα νεωτέρων εἰδήσεων τῆς πρωτεύουσας μας.

— Τὰ κοινὸν μας ἀνυπομῶνος περιμένει νὰ πληροφo-
ρηθῇ νεώτερον τι περὶ τῶν Μοουσορικῶν, καὶ περὶ τῶν οἱ
κοινωνικῶν καταχρήσεων, περὶ ὧν ἔγινε πολὺς λόγος εἰς τε
τὰς Βουλὰς μας καὶ τὸν περιοδικὸν τύπον.

Καθόσον διαδίδεται φήμη ἐνταῦθα ἀπὸ στόμα εἰς στόμα
διερχομένη, λέγεται, ὅτι καὶ τινες ἐκ τῶν ἐνταῦθα πρου-
γόντων μας, οἳτινες μετὰ πᾶσαν θυσίαν των καταδιώκουν τὴν
ἀρχοντείαν, εἶναι ἀναμεμιγμένοι πατόκορα εἰς τὰς κατα-
χρήσεις αὐτὰς. Γίς δὲ δύναται ν' ἀμφισβῆται, ὅτι αὐτοὶ εἶναι
ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῶν κυρίων αὐτῶν, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ
ὁποίου καταπατοῦν πᾶν ὅσιν καὶ ἱερὸν.

Ἀφίνοσιν εἰς τὸν καιρὸν, τὸν πᾶ πάντα ἀνακαλύπτοντα,
νὰ φωτίσῃ τούτους συμπολίτας μας περὶ τοῦ χαρακτήρος ἐνός
ἐκάστου, διατεινόμεθα μόνον, ὅτι ἂν ἦναι ἀληθεῖς αἱ διαβρυλ-
λούμεναι οικονομικαὶ καταχρήσεις, δὲν ἔλαβε τὸ παραμικρὸν
μέρος ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομίας κύριος Πονηρόπουλος,
ὅτι εἶναι ἀθῶος πάσης κατηγορίας, καὶ ὅτι ἔγινε θῦμα τῆς
κακοηθείας τῶν ὑπαλλήλων του.

Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ θέμα αὐτὸ, ὅταν
λάβωμεν λεπτομερεστέρως περὶ αὐτοῦ πληροφορίας.

— Ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Μαξιμιλιανὸς εἶχε φθάσει εἰς
τὰς Πάτρας τὴν 27. τοῦ λήξαντος Φεβρουαρίου μηνός, τὸ δὲ
ἐσπέρας τῆς πρώτης τοῦ ἐνεστῶτος ἐφθασεν εἰς τὸν Πειραιᾶ,
καὶ εὐθὺς ἀνέβη εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.

— Ἡ Α. Μ. ὁ σεβαστὸς Βασιλεὺς μας ἀσθενήσας ἐσ-
χάτως ἐμποδίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς Πάτρας πρὸς
προὔπαντήσιν τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκιπος Μαξιμιλιανοῦ ἀδελ-
φοῦ του, ὡς ἐσκόπευεν, ἀλλ' ἤδη ἡ ὑγεία του εὐρίσκεται εἰς
καλλίστην κατάστασιν, καὶ μάλιστα τὴν 2. τοῦ ἐνεστῶτος

ματος, χωρὶς νὰ φοβηθῆ ὅτι θέλει ἴδει ἑαυτὸν συρῶμενον ἀπὸ
ἐνα παγκόσμιον κατακλεισμόν. Ἐβλέπομεν τοὺς μονάρχας
αὐτοὺς ἀναχωροῦντας ἀπὸ τὸ παλάτιον τοῦ Ναπολέοντος με-
σιθῶς γέμον ἀπὸ τὰ πλέον πικρὰ αἰσθημάτων, καὶ ἐνομιζο-
μεν ὅτι τοὺς ἀκούομεν συνδιαλεγομένους ἐν καιρῷ νυκτός με-
τὰ τῶν ὑπουργῶν των καὶ ξεθυμαίνοντας διὰ τὰς δυσαρρε-
κεῖας τὰς ὁποίας εἰς τὸ παλάτιον αὐτὸ ὑπέφερον. Ἐὰ πάν-
τα ἐξηγγρίοναν τὴν λύπην των. Πόσον ἦτον ἐνοχλητικὸν δι'
αὐτοὺς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὸ ὅποσον ἐμελλον νὰ διέλ-
θωσι, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν θύραν τοῦ υπερηφάνου δυνά-
στου των, ἐνῷ αἱ ἰδικαὶ των ἕμενον ἐρημίαι! Εἶχον συνελ-
θει λοιπὸν εἰς τὴν Δρέσδην διὰ νὰ λαμπρύνωσι τὸν θρίαμ-
βον τοῦ Ναπολέοντος; Πᾶσα ἐπευφημία ὑπὲρ αὐτοῦ ἦτο
κραυγὴ ἐλέγχου ἐναντίον των, ἡ μεγαλειότης του ἦτον ἡ ἐ-
ξευτελισμὸς των, καὶ αἱ νίκαι του κατέστρεφον αὐτοὺς.

Ἐνῷ λοιπὸν ἀφ' ἐνός ἐξεθύμωσαν ἐκχύνοντες τὴν πικρίαν
τῶν αἰσθημάτων των, τὸ μῖσος των κατ' αὐτοῦ καθεκάστην
ἐκαμνε βαθειὰς ῥίζας εἰς τὴν καρδίαν των. Ἐνεκα τούτου
εἰς ἐκ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν ἀνεχώρησε μετὰ πολλὴν ταχύτη-
τα, διότι δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθῆξῃ εἰς τὴν λύπην του. Ἡ αὐ-
τοκρατορίσσα τῆς Αὐστρίας, τῆς ὁποίας οἱ συγγενεῖς ἐσπερή-
θησαν τὰς δυναστείας των ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ὑπὸ τοῦ Ναπολέον-
τος, διεκρίετο διὰ τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος τῆς, τὸ ὅποσον εἰς
μάτην ἐκρυσσε. Τὸ μῖσος τῆς αὐτὴ ἀπεδεικνύετο ἀπὸ τινὰ
στιγματῆα κινήματά τῆς, τὸ ὅποσον κατανοῶν ὁ Ναπολεὼν
ἐχαμογέλα. Ἀλλ' οὕτῃ ἐκαμνε χρῆσιν τοῦ πνεύματος καὶ
τῶν χαρίτων τῆς, διὰ νὰ τὸ καλύπτῃ.

Ἡ αυτοκρατορίσσα τῆς Γαλλίας ἠῤῥεσε κατὰ δυστυχί-
αν τὸ μῖσος αὐτὸ, διότι ἡ μητρικὴ τῆς ἡμαυροῦτο ἀπέναντι
τῆς λαμπρότητός τῆς.

Ἡ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρων τῶν δογμάτων, ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ἔποσον πέμπεται ὑπὸ
τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ μεταρρῆ τούτους προσκυνητὰς, ἀλλὰ
κινδυνεύουσιν πολλὰς νὰ πνιγῶσιν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἕνεκα τῆς
ἐλλείψεως καλῶν καὶ ἐπιτηδείων λέμβων, καὶ τῆς ἀπληστίας
τῶν πορθιῶν, οἳτινες διὰ νὰ κερδίσωσι περισσότερα, δέχου-
νται εἰς τὰ πλοιαῖα τῶν πλῆθος πολὺ ἐπιβατῶν, καὶ ὡς ἐκ
τούτου αἱ λέμβοι τῶν τρέχουσιν μέγιστον θυθίσαι κίνδυνον·
πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἐνθυμῶνται ὁποῖον τρα-
γικὸν καὶ τρομερὸν θέλημα παρίστανε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος
ὁ ὄρυμος τῆς νήσου αὐτῆς, ὁπόταν ἐφθασε ἐκεῖ τὸ ἀτμό-
πλοιον ὁ Ὄθων διὰ νὰ παραλάβῃ τούτους προσκυνητὰς, καὶ
πόσοι ἐξ αὐτῶν ἐκινδύνευσαν νὰ πνιγῶσιν ὅτι δὲ εὐρέθησαν ἐν
τῶν λέμβων καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου νήπια σπλάζοντα, ἐπι-
βιθασθέντα ἀνευ τῶν μητέρων των, αἱ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθησαν
νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν λέμβον, εἰς ἣν εἶχον ἐναποθέσει αὐ-
τά. Ὅλα δὲ ταῦτα καὶ τὰ παρόμοια ἀτοπήματα συμ-
βαίνουσιν ἐκ τῆς αἰτίας τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν, ὅτι εἰς τὰς
ἐκλογὰς τῶν οἱ Γῆνιοι γινόμενοι ἔρμαιον τῆς ἐαυτοῦργίας,
περιφρονῶν τὴν ἱκανότητα, τὴν πολυπειρίαν καὶ τὴν συνέσιν,
καὶ προτιμῶν τὴν ἀνικανότητα, τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν βλακί-
αν ἐνίοτε.

— Προχθὲς ἐδικάσθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Πλημ-
μειοδικείου οἱ ἐκ τῶν ἐν Γῆνῳ γενομένων ἀνακρίσεων κα-
ταδιωχθέντες παρὰ τοῦ κυρίου Εἰσαγγελέως, ὡς αἰτίοι τῶν
συμβάντων ἐκεῖ ἀτοπημάτων. Ἐξ αὐτῶν τῶν καταδιωχθέν-
των μέρος ἦσαν Ἀνατολικοὶ καὶ μέρος Λατίνοι κατεδικάσ-
θησαν δὲ ἅπαντες εἰς δωδεκάμηρον φυλάξιν.

Ἡ ἐλαφρὰ αὕτη ποινὴ, ἢ κατ' ἐπιείκειαν εἰς αὐτοὺς ἐπι-
βληθεῖσα, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει σωφρονήσει καὶ τοὺς καταδι-
κασθέντας, καὶ ἄλλους ἐκ τῶν συμπολιτῶν των, οἳτινες δύ-
νανται νὰ ἦναι εὐδιάθετοι εἰς συγκρούσεις, διὰ νὰ μὴ ἐπα-
νέλθωσι πλέον εἰς τὰ ἀτοπήματα.

— Εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Αἰόλου αἱ τοῦ Θ. Ἰάμβου
ἀνέγνωμεν διαφόρους διατριβὰς, ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν Ἑλληνι-
κῶν Προξένων τῶν Κυδωνιῶν καὶ τῆς Μιτηλῶνης, δι' ὧν συν-
δρομηταὶ τινες τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν συνηγοροῦντες ὑπὲρ
τοῦ ἐνός, κατακρίνουσιν τὸν ἄλλον.

μηδὲς παρευρέθη εἰς τὴν μουσικὴν ἐφ' ἀμάξης, συνοδευόμενος ἀπὸ τῆν Α. Μ. τὴν Βασιλισσαν καὶ τὴν Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Μαξιμιλιανόν, κατὰ ψυχροῦ καὶ βροχεροῦ ὄντος τοῦ καιροῦ.

Κατὰ τὰς ἐκ τῆς Εὐρώπης προελθούσας εἰδήσεις, ὅλων ἐν γένει τῶν σιτηρῶν αἱ τιμαὶ ἦσαν ὑπερφυωμένοι, ἐσ χάτως μάλιστα καὶ αὐτὴ ἡ Ἰταλία ἤρχισε νὰ λαμβάνη ἀνάγκην ἐξωτερικῶν γεννημάτων, καθ' ὅλα δὲ τὰ φαινόμενα, ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύῃ ὅπωςδήποτε τὰ πεινῶντα τῆς Εὐρώπης μέρη, αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν θέλουν αὐξηθῆ.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας εἰδήσεις, ἄκρα ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ καὶ εἰς ὅλον τὸ κράτος. Εἰς τὴν Βουλὴν συζητεῖται ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς, κοινὴ δὲ προσδοκία ὑπάρχει ὅτι τὸ Μουτουρικὸν ζήτημα θέλει λυθῆ διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ νέου Ὀθωμανικοῦ πρέσβους παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουστα ὑποδοχὴ καὶ περιποίησις· ἀλλ' οὐδὲ εἶναι ὁ μόνος συμβιβαστικὸς τρόπος, ἀφοῦ, ὡς ἕκαστος κατανοεῖ, αἱ μεγάλαί τῆς Εὐρώπης δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν τῆς Ἀνατολῆς ἡσυχίαν, δὲν θέλουν βέβαια συγχωρήσει νὰ λάβῃ χώραν ῥῆξις ὁποιαδήποτε μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ παραχθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη, χωρὶς νὰ εὐρωσι τὸ καταλληλότερον μέσον τῆς λύσεως αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀναγινώσκειται εἰς τὰ Προῦνὰ Χρονικὰ.

Τῆς 14 Ἰανουαρίου 1847.

Λέγεται ὅτι ἡ διαμαρτύρησις τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας, κατὰ τῆς καταργήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κρακοβίας, ἐπροξένησε πλειοτέραν ἀνησυχίαν εἰς τὰς τρεῖς Δυνάμεις παρ' ὅσῃν αἱ διαμαρτυρήσεις τῶν Κ. Κ. Γκιζώτου καὶ Παλμερστοῦνος. Ἄν κατὰ τὰς Γαλλ. ἐφημερίδας αἱ τρεῖς αὗται δυνάμεις διίσχυρίζονται, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία δὲν εἶναι εἰμὴ αἱ ἐγγυήτριαί τῆς συνθήκης, δὲν ἔχουσιν ἐπιχειρήματα ἀρκούντα ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ Σουηδία δὲν ἔλαβε κατ' εὐθείαν μέρος μεσολαβῶν εἰς τὴν συνθήκην τῆς Βιέννης. Ἐξ ἄλλου

Ἡ ἔνωσις αὕτη ἐξηγήρισε πολλὰ αἰσθήματα, καὶ πολλὰ φιλοτιμίαι προσεδιήθησαν· ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἀφοῦ ἔπραξε πᾶν ὅ, τι ἦτο δυνατόν εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ εὐαρεστήσῃ ὅλους, ἐνόμισεν ὅτι τοὺς ἱκανοποίησε· περιμένων δὲ ἐν τῇ Δρέσδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κινήματων τοῦ στρατοῦ του, τοῦ ὁποίου τὰ πολυάριθμα τάγματα διέβαινον ἀπὸ τὰς γαίας τῶν συμμάχων του, ἐνησχολήθη ἰδίως εἰς τὴν πολιτικὴν του.

Ὁ στρατηγὸς Λαυριστὼν πρέσβυς Γάλλος ἐν τῇ Πετροπόλῃ, ἔλαβε διαταγὴν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βίλνυ, ὅπου ἔμελλεν ὁ Ναπολέων νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὸν ὁριστικὰς προτάσεις.

Ὁ στρατηγὸς Ναρβόνης ὑπασπιστὴς τοῦ Ναπολέοντος ἀνεχώρησε πρὸς ἐντάμισιν τοῦ Ἀλεξάνδρου, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὸν ἡγεμόνα αὐτὸν περὶ τῶν καλῶν τῆς Γαλλίας διαθέσεων, καὶ διὰ νὰ τὸν φέρῃ εἰς δυνατόν εἰς τὴν Δρέσδην. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μαλίνης ἐπέμψθη διὰ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐξαψιν τοῦ Πολωνικοῦ πατριωτισμοῦ, ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας ἐφοβήθη ὅτι θέλει ἀπωλέσει τὸ μέγα δουκάτον του, ἀλλ' ἐγένιν ὑπόσχεσις εἰς αὐτὸν σημαντικωτέρας ἀποζημιώσεως.

Ὅλοι ἐθαυμάσαμεν μὴ ἰδόντες προσελθόντα τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν αὐλὴν, ἀλλ' ἐπληροφόρηθημεν ἐπομένως ὅτι ἐκωλύθη. Ὁ πρίγκιψ οὗτος ἐφοβήθη περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐνοχλήν του. Ἐνθαρρυνθεὶς ὅμως ὑπὸ τοῦ Ναρβόνης ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ. Ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἡ ἀφίξις του, ἀλλ' οὗτος παρωργισμένος ὢν κατ' αὐτοῦ, ἀπεποιήθη κατὰ πρῶτον νὰ τὸν ἀποδεχθῇ. « Τί ζητεῖ ἀπὸ ἐμέ ὁ πρίγκιψ οὗτος; ἔλεγεν ὁ Ναπολέων. Δὲν τὸν ἤρκεσαν ἡ αὐθάδεια τῶν ἐπιστολῶν του καὶ αἱ ἀκατάπαυστοι ἀξιώσεις του; Διατί ἔρχεται λοιπὸν νὰ μὲ ἀνησυχῇ μετὰ τὴν παρουσίαν του; Ποῖαν ἀνάγκην ἔχω αὐτοῦ; Ἀλλ' ὁ Δουρὸκ ἐπέμενε εἰς τὸ νὰ τὸν ὑποδεχθῇ

μέρους ἐὰν αἱ ἐκ Βιέννης εἰδήσεις δὲν εἶναι ἀμφίβολοι, φαίνεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἐπέστη περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συσσωματώσεως τῆς Κρακοβίας, καὶ ἐπεριωρίσθη εἰς τὸ νὰ ἐκφράσῃ μὲ τρόπον ἀξιοπρεπῆ, ὅτι αἱ τρεῖς Δυνάμεις, δὲν θέλουν ἄλλοτε προστρέξει εἰς παρόμοια μέτρα· ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν ἂν αὕτη ἡ εἰδήσις ἔχεται ἀληθείας. Σεβόμενοι πολὺ τὸν Βασιλέα τῆς Σουηδίας, τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς ἕνα τῶν φιλανθρωποτέρων καὶ φωτισμένων Μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης, δὲν πιστεύομεν οὔτε διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ τὸ μέγα λάθος, τοῦ νὰ παραδεχθῇ καὶ πλαγίως τὴν κατάργησιν τῆς Κρακοβίας.

Ὡς υἱὸς τοῦ Βερναδότου καὶ Ἀρχηγὸς δύο συνταγματικῶν Μοναρχῶν, δὲν ἠδύνατο εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ λησμονήσῃ τὰς ἀρχαίας αἰτίνας ἔθεσαν τὴν οἰκογενεῖάν του ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς Σουηδίας καὶ Νοβεργίας, οὔτε τὴν συνθήκην τὴν ἀποκαταστήσασαν τὴν ἰσορροπίαν τῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐπιβεβαιώσασαν τὰς γενεαίας ἐσχάτως διανομας τῶν τόπων διὰ προγενεστέρων ἀποράσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων βεβαίως ἡ Σουηδία καὶ Νοβεργία ἔχει μέρος ἄξιον προσόν.

Ἡ ἔνωσις αὕτη ἐσυμφωνήθη διὰ τῆς εἰρήνης τοῦ Κιέλ, καὶ ἀργότερα ἡ Ἀγγλία ἐπέμψθη διὰ τῶν ὄπλων νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ, ὅπερ ἐθεωρήθη ἀπὸ πολλοὺς ὡς ἄδικον. Ἀλλ' αἱ συνθήκαι τοῦ Κιέλ καὶ τῶν Παρισίων, καὶ αἱ ἄλλαι τοῦ 1814. ἤθελον χάσει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἰσχύος των, ἂν ποτὲ ἤθελον ἀρήσῃ νὰ πέσῃ ἡ συνθήκη τῆς Βιέννης εἰς ἀρησιάν, καὶ μολοντί αἱ ζημίαι τῆς Σουηδίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἡπειρὸν ἤθελον εἶσθαι ἴσως ἴσαι κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν σπουδαιότητα εἰς τὰς ἐπομένας ὠφελείας· κανένας τόπος δὲν ἤθελεν ὑποφέρει πλέον διὰ μιᾶς ἀλλαγῆς τῶν μέτρων ἄτινα ἀφῆρσαν τὴν θέσιν τῆς ὡς δυνάμιν τῆς Ἀρκτου, καὶ ἐνεδυναμώσαν καὶ εὐδαιμόνησαν τὰ ἡνωμένα Βασίλεια, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε δικαίως ἀνήκουν εἰς τὴν Βερναδοτικὴν οἰκογενεῖαν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας διεμαρτυρηθῇ ἐντόνως καὶ αἱ ἀπέναντι δυνάμεις ἐταράχθησαν διὰ τὴν διαμαρτυρήσιν του. Αὗται ἐπεριμέναν διαμαρτυρήσεις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, καὶ ἐγνώριζαν ἀκριβῶς ὁποῖαν δυνάμιν καὶ ἐνόμιον ἤθελον ἔχει αὗται, ἀλλὰ δὲν ἤλπιζαν ποτὲ νὰ ἰδῶσι τὴν Σουηδίαν ν' ἀρήσῃ τὴν σιωπὴν καὶ νὰ λάβῃ τόσον ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὸ μέγα τοῦτο Εὐρωπαϊκὸν ζήτημα.

Ὁ Ναπολέων, καὶ ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ὁποῖαν ἔχει ἀνάγκην αὐτοῦ κατὰ τῆς Ρωσίας καὶ τότε μόνον ἠνολήθησαν πρὸς τὸν μονάρχην τῆς Πρωσίας αἱ θύραι τοῦ παλατιοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Τὸν ὑπέδεχθη λοιπὸν ὁ Ναπολέων μετ' ὅλης τῆς προσοχῆς τῆς ὀφειλουμένης εἰς τὸν βαθμὸν του, καὶ παρεδέχθη τὰς νέας βεβαιώσεις τῆς πρὸς αὐτὸν ἀφοσιώσεώς του, τῶν ὁποίων ἔδωκε πολλὰ δείγματα.

Ἐρρέθη τότε, ὅτι ἐνέπνευσεν ὁ Ναπολέων εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα τῆς κατοχῆς τῶν Ρωσσογερμανικῶν ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας ἤθελον κυριεύσει τὰ στρατεύματά του· ἐρρέθη προσέτι, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ὑπεσχέθη εἰς τὸν βασιλικὸν τῆς Πρωσίας πρίγκιπα μίαν ἀπὸ τὰς ἀνεψιάς του ὡς σύζυγον, καὶ τοῦτο ὡς ἀντίτιμὸν τῶν ἐκδουλεύσεων, τὰς ὁποίας ἤθελε τῷ προσφέρει ἡ Πρωσία εἰς αὐτὸν τὸν νέον πόλεμον, ὥστε τοιοῦτοτρόπως γινόμενος σύμμαχος τοῦ Ναπολέοντος ὁ Φεδερίκος, ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐξασθενησθὲν στέμμα του. Στερούμεθα ὅμως ἀποδείξεων διὰ νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἡ συγγενικὴ αὕτη ἔνωσις ἐκολάκευσε τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας, ὡς μίαν τοιαύτην ἔνωσις ἐκολάκευσε τὸν πρίγκιπα τῆς Ἰσπανίας. Ἰοιαύτη ἦτο τότε ἡ ὑποταγὴ τῶν ἡγεμόνων ἐνώπιον τῆς ἰσχύος τοῦ Ναπολέοντος.

Ἐν τούτοις ἐπερίμενε οὗτος τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαπραγματεύσεων τῶν στρατηγῶν Λαυριστῶν καὶ Ναρβόνη. Ἡλπίζε νὰ νικήσῃ τὸν Ἀλέξανδρον μετὰ μόνην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ στρατοῦ τοῦ ἡνωμένου, καὶ πρὸ πάντων μετὰ τὴν ἐν τῇ Δρέσδῃ ἀπειλητικὴν παρουσίαν του. Τοῦτο ἐπιβεβαιώθη ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποῖαν μετὰ τινὰς ἡμέρας ἔγραψεν ἐκ τοῦ Πόλζεν πρὸς τὸν στρατηγὸν Δεσόλες, διαλαμβάνουσαν τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ Δρέσδῃ ἔνωσις δὲν ἠγάγασε τὸν Ἀλέξανδρον εἰς εἰρήνην, πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν αὐτὴν ἀπὸ μόνον τὸν πόλεμον.

Ὁμίλει πάντοτε περὶ τῶν ἀρχαίων νικῶν του, καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἀμφιβάλλων περὶ τοῦ μέλλοντος, ἐπεριόριζετο εἰς τὸ παρελ

Ἡ πρᾶξις αὕτη δικαίως τὰς συνεκίνησεν ὡς δείγμα τῆς δημοσίας γνώμης εἰς τὰ δευτερεύοντα κράτη τῆς Εὐρώπης. Ἀφ' ἑαυτῆς ἡ ἔχθρα τῆς Σουηδίας δὲν θέλει εἶσθαι ποσῶς ἐπιφοβὸς διὰ τὴν Πρωσίαν καὶ Ρωσίαν, ἀλλὰ πόσον ἐνισχυτικὴ δὲν θέλ' εἶσθαι ἡ συμμαχία τῆς μετὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, εἰς περίστασιν ῥῆξεως μεταξὺ τῶν δυνάμεων τούτων καὶ τῶν ἀπολύτων Μοναρχῶν.

Οἱ Σουηδοὶ εἶναι γενναῖοι Στρατιῶται. Ὁ τόπος των ἔχει μεγάλας ναυτικὰς καὶ ἐμπορικὰς πηγὰς· εἶναι πολὺ ἐκτεταμένος, καὶ κατέχει πολὺ ὑλικὸν διὰ θαλάσσιον καὶ τῆς ξηρᾶς πόλεμον, ἐκτεταμένον παράλιον, ἀξιολόγους λιμένας καὶ θέσιν ὑπερκειμένην εἰς τὰς θάλασσας τῆς Ἀρκτου καὶ τῆς θαλιτικῆς. Ἐὰν ἡ μωρὰ αὐθάδεια τῶν ἀπολύτων δυνάμεων ὑποχρεώσῃ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν νὰ ἀρήσωσι τὴν σφύρα καὶ μετροῖαν πολιτικὴν τὴν ὁποῖαν ἀκολουθοῦν, καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν αἱ εὐχαί των καὶ τὰ πολυτιμότερα συμφέροντά των τὰς διάζουν νὰ μένωσι πισταί, ἐὰν ἡ συνθήκη τῆς Βιέννης κατεπατεῖτο ἐκ νέου καὶ αἱ ὑπάρχουσαι σχέσεις τῶν δυνάμεων διελύοντο διὰ νὰ σχηματισθῶσι κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ἡ Σουηδία ἤθελε περισσότερο ὠφελῆθῃ ἀπὸ τὴν νέαν αὐτὴν τάξιν, παρὰ πᾶσαν ἄλλην δυνάμιν, καὶ ἀνωφελές εἶναι νὰ εἴπωμεν, ὑπερ' ἑνὸς αἱ ἀναμνήσεις, αἱ πάγκοινοὶ ἐκεῖνα προσπάθειαι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἡγεμόνος του, τὰ συμφέροντά των, αἱ ἐλπίδες των καὶ οἱ φόβοι των ἤθελον τοὺς κάμει νὰ κηρυχθῶσιν αὐτὴ εἶναι σκέψις τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἔχῃ τις πάντοτε ὑπ' ὄψιν· ἀναλογιζόμενοι τὰς περιστάσεις τοῦ μέλλοντος, καὶ σταθερῶς πεπεισμένοι ὅτι ἡ Σουηδία θέλει ἐνεργῆσει εἰς πᾶσαν περίστασιν μετὰ τὸν ἐμφρονέστερον τρόπον, μένουσα τοιαύτη ὁποῖα εἶναι, βλέπομεν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι αὕτη ἔνωσις τὴν εὐθύνην τῆς ὡς ἔθνος συνταγματικὸν καὶ ὡς δυνάμιν ἐγγυήτρια τῆς συνθήκης τῆς Βιέννης. Δὲν δυσχεραστοῦμεθα παντάπασι, διότι ἐπροκάλεσεν ἐπ' αὐτῆς τὴν προσοχὴν τῶν ἀπολύτων δυνάμεων, καθότι εἶναι καιρὸς ὥστε αἱ δευτερεύουσαι συνταγματικαὶ ἐπικράτειαι τῆς Εὐρώπης νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν ἀπάθειάν των, καὶ νὰ ἐπενθυμίσωσιν εἰς τὰς ἀπολύτους δυνάμεις τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἀντίκεινται εἰς τὴν πολιτικὴν των.

ὅν, ὡς νὰ ἤχεν ἀνάγκην νὰ ὀπλιζέται μετὰ τὰς ἐνδοξωτέρας πράξεις του, ἐναντίον ἐνὸς θαυμάσιου κινδύνου. Καὶ τότε, καὶ μετὰ ταῦτα ἡσπασθῆ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ νολακεύεται ἀπὸ τὴν ἀξιουμένην ἀδυναμίαν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀντιζήλου του. Καθόσον ἐπλησιάζει ὁ πόλεμος, ἀμφιβάλε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, διότι εἶχεν ἐκλείψει ἀπὸ αὐτὸν τὸ αἰσθημα ὅτι εἶναι ἀλάνθαστος, καὶ ἡ πολεμικὴ βεβαιότης, ἥτις γεννᾶται ἐκ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς νεότητος, καὶ προσέτι ἡ ἐμπιστοσύνη περὶ τῆς ἐκβάσεως, ἥτις τὸν κατέσταινε τολμηρότερον. Ἐξ ἄλλου μέρους εἰς αὐτὰς τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις ἐνυπῆρχεν ἡ μηχανὸς ῥῥάβρια τοῦ πολέμου· ἠλπίεν ὅτι δι' αὐτῶν ἤθελε καταστήσει ἀμελεῖς τοὺς Ρώσους, διὰ νὰ τοὺς καταπλήξῃ διέσπαρμένους, ἢ ἂν ἤθελον ἐνωθῆν, νὰ μὴ δύνανται νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν ν' ἀνθέξωσιν. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὁ πόλεμος, κατ' αὐτὸν, ἔμελλε νὰ τελειώσῃ διὰ μιᾶς μόνης νίκης. Ἀλλ' ὁ Λαυριστῶν δὲν ἔγινε δεκτὸς, καὶ ὁ Ναρβόνης ἐπανεληθὼν, εἶπεν ὅτι εὖρε τοὺς Ρώσους μῆτε λυπημένους μῆτε ὑπερηφάνους. Ἡ ἀπάντησις αὕτη, ἥτις ἐβῆσεν εἰς τὸν Ναπολέοντα μεταξὺ τῆς μεγαλητέρας λάμψεως τῆς δόξης του, ἐπεριφρονήθη παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ γράφων ἱστορίαν πρέπει ν' ἀναφέρῃ τὰ πάντα, προσθέτω, ὅτι εἰς μέγας κύριος Ρώσος συνετένε πολὺ εἰς τὸ νὰ τὸν ἀπατήσῃ, διότι ὁ Ρώσος οὗτος εἴτε ἀπὸ λάθος, εἴτε ἀπὸ κακίαν, τὸν ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ του γάνεται εἰς τὰς δυσκολίας καὶ νικᾶται ἀπὸ τὴν ἐναντίαν τύχην. Αὕτη ἡ ψευδὴς γνώμη, ὑποστηριζομένη ἀπὸ τὴν ἐνθύμησιν τῶν παραχωρήσεων τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸ Γίλιτ καὶ τὸ Ἐρφορτ, ἔγινε δεκτὴ παρ' αὐτοῦ. Διέμεινε λοιπὸν εἰς τὴν Δρέσδην μέχρι τῆς 29 Μαΐου, ὑπερήφανος διὰ τοὺς σεβασμοὺς τοὺς πρὸς αὐτὸν προσφερομένους, καὶ δεικνύων εἰς τὴν Εὐρώπην τοὺς πρίγκιπας καὶ τοὺς βασιλεῖς, τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς ἀρχαίας οἰκογενείας τῆς Γερμανίας, σχηματίζοντας πολυάριθμον αὐλὴν ἐνὸς αὐτοχειροτόνητου ἡγεμόνος. [ἀκολουθεῖ]

Ἡ διαφορὰ μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν ἐναπετέθη, ὡς δισχυρισθῆμεν ἀπαρχῆς, ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων. Παρὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Πρωσίαν, κηρυχθεῖσας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐκηρύχθη ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὁ ἀρχαιότερος τῶν διπλωματῶν τῆς Εὐρώπης πρίγκιψ Μετερνίχος. Ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπεδοκίμασε πικρῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως αὐτῆς Κ. Στόρμερ, ἀποδώσασα εἰς τὴν διαφορὰν αὐτὴν ὅλως βασιλικὸν χαρακτήρα. Τὸ ἔγγραφο τοῦ πρίγκιπος Μετερνίχου διαλαμβάνει πολλὰ τοιαῦτα περιστατικά, συμβάντα κατὰ διαφόρους ἐποχάς, τὰ ὅποια ἐλύθησαν πάντοτε οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας. Ὁμῶν καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἥτις κατὰ τοσοῦτον ἀνεπιτέρωτε τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς συνταγματικῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν θέλει φέρει τοὺς καρποὺς, τοὺς ὅποιους οἱ καλοὶ οὗτοι Ἕλληνες ἐπροσδοκῶν.

Ἐάν μάλιστα λάθωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν μέχρι τοῦδε φρόνιμον τῶν ὄντι διαγωγὴν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Τουρκικὴ διαφορὰ θέλει ἐξομαλυνθῆ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ προφυλαχθῆ καὶ τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἡ ἀξιοπρέπεια. Ἐάν μᾶς εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην πρὸς τὴν ἀποφάσεως τῶν πέντε Δυνάμεων, φρονούμεν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ ἐνὸς Ὀθωμανοῦ Πρέσβεως φρονίμου, καὶ γνωρίζοντος τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους του, θέλει δώσει τὸ αἰσιώτερον πέρασ εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις, ἐπροκάλεσεν ἡ ἀυθάδεια, ἡ ἀπερισκεψία καὶ ἡ κακὴ πίστις τοῦ γαμβροῦ τοῦ Κ. Βογορίδου.

Ὁ Αἰὼν μᾶς ὑβρίζει, διότι τὸν ἀπεδώκαμεν τὰ ἐπιθετὰ του. Δὲν πταίομεν ἡμεῖς πταίει αὐτὸς, ὅστις κυριευθεὶς ἀπὸ ἀγρία πάθη, ἐλησμώνησεν ὅτι ζῆ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωρίας. Διὰ νὰ πεισθῆ δὲ, ὅτι εἰς τὰ Μουσουρικά, ἡ ἀντεθνικὴ διαγωγὴ του δὲν ἐγέννησε ἀγανάκτησιν κατ' αὐτοῦ μόνον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ὅπου ὑπάρχουσιν Ἕλληνες, σεβόμενοι τὸν ἐθνισμὸν των, καὶ ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα των, καταχωρίζομεν τὸ ἐρεξῆς ὑπόσπασμα μιᾶς ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγιναν γνωστὰ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τὰ διατρέξαντα μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τοῦ ἀποσπάσματος τούτου θέλει ἰδεῖ τὸ κοινὸν, ἐάν ἤδικησαμεν τὸν κατατηνητὴν καὶ ὑβριστὴν τῆς Ἑλλάδος, ἐρμηνεύοντες τὸ γενικὸν τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν αἰσθημῶν.

Τὶ δὲ ἐπράξαμεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐάν ἡμεῖς ἀγωνισαί, τοῦτο δὲν ἀνήκει νὰ ἐξετάσωσιν ἄνθρωποι καταγωγῆς μὴ Ἑλληνικῆς, ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ τὴν διαφθερίωσι. Δὲν εἶναι τὰ πολλὰ ἢ ὀλίγα ἔτη τῆς διατριβῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος τῆς, ἅτινα χαρακτῆρίζουσι τὸν ἀληθῆ ἀγωνιστὴν. Εἶναι τὰ ἔργα καὶ ἡ διαγωγὴ ἐκάστου Ἑλλήνος, λαθόντος μέρους εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Τὸ κοινὸν, ὡς μόνος ἀρμόδιος κριτῆς, γνωρίζει πρὸς τοὺς ἄλλοις, ποῖος ἐπρόδωσε τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας ἡμεῖς οἵτινες, καὶ ἐνοουσαμεν, καὶ αἰσθανόμεθα τί ἐστὶν ἐλευθερία, ἢ οἱ Φιλορθόδοξοι, οἵτινες, ἀποτυχόντες νὰ κατασπαράξωσι τὸ ἔθνος διὰ τῶν κατὰ τῆς Βασιλείας συνωμοσιῶν των, ὑπεκρίθησαν καὶ ὑποκρίνονται τοὺς συνταγματικοὺς; Ἰδοὺ τὸ ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς.

Τὰ ἐδῶ θέλετε τὰ μάθει ἐπισήμως. Σήμερον ἐδόθη ἡ ἐκ μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἀπάντησις, ἥτις ἀποβλέπει νὰ δεχθῆ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸν Μουσούρον, [πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν πιστεύομεν νὰ δεχθῆ ἡ Ἑλλάς, καὶ δὲν πρέπει νὰ δεχθῆ.] Πιστεῦσατέ μοι, ὅτι ὅλαι αἱ τάξεις τῶν ἀπὸ διαφορὰ ἔθνη τῶν ἐνταῦθα ἀνθρώπων, χαίρουσι καὶ εὐφημοῦν τὴν Ἑλλάδα. Ὁ πατριώτης κύριος Κωλέττης θεωρεῖται ἐνταῦθα, ὡς ἀντιπροσωπεῖον τὸν ἀκραιφνῆ Ἕλλητισμὸν, διότι ἐτίμησε τὸ ἔθνος μας, ὑποστηρίζων μὲ παρρησίαν τὰ δίκαιά του. Μάθετε πρὸς τούτοις, ὅτι τὰ φύλλα τοῦ μ ο χ θ ρ ο ὕ Φ ι λ ἡ μ ο ν ο ς ὑπ' ἀριθ. 755, 756 καὶ 757 ἐκίθησαν καὶ ἐσχίσθησαν παρ' ὅλων διὰ τὰς πρὸς τὸ ἔθνος μας ἀναισχύντους ὑβρεῖς του.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
τὴν 15 Φεβρουαρίου 1847.
[ἐκ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ.]

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Δευτέρα
Καταχώρησις.

Ἀριθ. 10.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
Ἀηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3270 καὶ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1844 ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦτος Κ. Παναγιώτου Τζουβελέκη Βαφέως, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ, ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς, ἔξωθεν τῆς ἀποθήκης τοῦ Παντολέοντος Γιασιμολαδὰ καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἐρμουπόλεως, ἡ ἐνταῦθα ἐντὸς τῆς Ἐρμουπόλεως κατὰ τὴν θέσιν Καταλύματα πλησίον τῶν δύο Μύλων κειμένη οἰκία τῆς Μαριγῶς Χατζῆ Βασιλείου, ἐκτὸς τοῦ γηπέδουτῆς συγχειμένη ἀπὸ ἀνώγειον καὶ κατώγειον καὶ τὸ μὲν ἀνώγειον ἀπὸ μίαν αἰθουσαν, ἓνα κοιτῶνα, ἔξωστην, καὶ προαύλιον ὀπισθεν τοῦ κοιτῶνος, τὸ δὲ κατώγειον ἀπὸ αἰθουσαν μαγειρείον καὶ φούρνον ἐντὸς τοῦ μαγειρείου καὶ μικρὸν προαύλιον ἔμπροσθεν, ὡς φαίνεται ἀκριβῶς περιγραμμένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9. καὶ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἔκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον παραρτᾶται ἐν τῇ παρούσῃ διὰ τὴν ἐξόφλησιν δραχμῶν 80 Δικαστικῶν ἐξόδων, ὅφει λομένων παρὰ τῆς Μαριγῶς Χατζῆ Βασιλείου πρὸς τὸν Π. Τζουβελέκην.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 965. § 2. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῆς τῆς οἰκίας ἀρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ ὀριστικῶς τὴν δεκάτην ἑκτὴν τοῦ ἐλευσομένου μηνός Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν κηρυττόμενος ὑπὸ τοῦ Κληρικῶς ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς ἐνδεκάτης Π. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται δι' αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἢ προσφερεθεῖσα ἀπὸ τὸν Παναγιώτην Τζουβελέκην δραχμὰς 600.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνῃ εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα ἀπὸ παρ' ἐλθόντων καὶ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου διὰ σηκηνίου κατὰ τὴν ἔννοίαν τοῦ ἀρθ. 974 τῆς αὐτῆς Δικονομίας.

Ἡ μὲν πώλησις γίνῃται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χειρᾶς, ἢ δὲ οἰκία κατακυροῦται ἀμέσως πρὸς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 11. Ἰανουαρίου 1847.

Ὁ Κλητὴρ
Χ. Π. Ἐλευθερίου.

Ἀριθ. 9.

Ἐκθεσις Ἀναγκαστικῆς
Κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν ἐνδεκάτην Ἰανουαρίου 1847. ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρου ἡμέραν Σάββατον περὶ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. ὁ ὑποκαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀρ. 3270 καὶ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1844. ἀπο

φάσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποκαινόμενον παραγγελλίας διαθέσεως μοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦτος Κ. Παναγιώτου Τζουβελέκη Βαφέως, παραλαβὸν τὸν Δημοτικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως κύριον Ἰωάννην Α. Ράλλην, μετέβην μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐνταῦθα κατὰ τὴν θέσιν καταλύματα ἐν τῆς Ἐρμουπόλεως πλησίον τῶν δύο Μύλων κειμένην προικῶν οἰκίαν τῆς Μαριγῶς Χατζῆ Βασιλείου, συγχειμένην ἀπὸ ἀνώγειον καὶ κατώγειον, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πάρεδρου καὶ τῆς Μαριγῶς Χατζῆ Βασιλείου μὴ παρόντος τοῦ Παναγιώτου Τζουβελέκη κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὴν εἰρημένην οἰκίαν διὰ τὴν ἐξόφλησιν δραχμ. 80. ὀφειλομένων παρὰ τῆς Μαριγῶς Χατζῆ Βασιλείου πρὸς τὸν Παναγιώτην Τζουβελέκην, ὡς ἡ ἀπὸ 19. Ἰουλίου 1845. ἐπιταγῆ πρὸς πληρωμὴν τοῦ Παναγιώτου Τζουβελέκη κοινοποιηθεῖσα παρ' ἐμοῦ, ὁμοῦ μὲ τὴν εἰρημένην ὑπ' ἀριθ. 3270. ἀπόφασιν τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν πρὸς τὴν Μαριγῶ Χατζῆ Βασιλείου, ὡς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 1134 τῆς εἰκοστῆς πρώτης Ἰουλίου 1845. ἐπιδοτηρίουμου φαίνεται, κατέσχον λέγω τὴν εἰρημένην οἰκίαν ἐκτὸς τοῦ γηπέδου τῆς ὡς ἀκολουθῶς, τὸ μὲν ἀνώγειον τῆς αὐτῆς οἰκίας σύγκειται ἀπὸ μίαν αἰθουσαν ἓνα κοιτῶνα καὶ ἔξωστην (χαγιάτην) ἔξωθεν τοῦ κοιτῶνος πρὸς τὰ ὀπισθεν μεσημεριῶς ὑπάρχει μικρὸν προαύλιον καὶ ὁ κοιτῶν ἔχει θύραν καὶ παράθυρον ἀνοίγον εἰς τὸ αὐτὸ προαύλιον τὸ δὲ κατώγειον, σύγκειται ἀπὸ μίαν αἰθουσαν καὶ μαγειρείον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ φούρνος, ἔξωθεν τοῦ κατωγαίου ὑπάρχει μικρὸν προαύλιον συνεχόμενον μὲ τὸ τοῦ Χατζῆ Βασιλείου, τὸ προαύλιον τοῦτο εἶναι πλησίον τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας τοῦ Χατζῆ Βασιλείου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μαριγῶς Χατζῆ Βασιλείου καὶ εἶναι ἀδιαιρέτον διότι ἡ οἰκία τοῦ Χατζῆ Βασιλείου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μαριγῶς ἔχουν μίαν εἰσόδον καὶ μίαν ἀναβάθραν [σκάλαν] γειτνιαζέει ἡ οἰκία αὐτῆς Μαριγῶς Χ. Βασιλείου, πρὸς ἄρκτον μὲ δημόσιον δρόμον, καὶ μεσημεριῶν μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου Παπᾶ Μανώλη καὶ τὴν τοῦ Νικολάου Ζέη Πολίτου, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Χατζῆ Βασιλείου καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου Βασιλείου πολίτου, ἐκτιμηθεῖσα ἡ αὐτὴ οἰκία ὡς εἶναι περιγεγραμμένη ἀνωτέρω δηλ. ἀνώγειον καὶ κατώγειον, ὑπὸ τοῦ προσληφθέντος Δημοπαρέδρου διὰ δραχμ. 1300 ἐκτὸς τοῦ γηπέδουτῆς, ἐπρόσφερον ὁ Παναγιώτης Τζουβελέκης διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ δραμὰς 600. μεσεγγυούχος τῆς ἀνωτέρω κατασχεθεῖσης οἰκίας μὲν ἡ ἰδία Μαριγῶ Χ. Βασιλείου, προσδιορίζομεν ὡς ἡμέραν πλειστηριασμοῦ αὐτῆς τῆς οἰκίας τὴν δεκάτην ἑκτὴν τοῦ ἐλευσομένου μηνός Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν.

Πρὸς πίστωσιν συνέταξα τὴν παρούσαν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἀνέγνωσα πρὸς τὸν Κ. Δημοπάρεδρον καὶ τὴν Μαριγῶ Χ. Βασιλείου, ὑπογράφη παρὰ τοῦ Δημοπαρέδρου καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος, ἢ δὲ Μαριγῶ προσκληθεῖσα νὰ ὑπογράψῃ δὲν ἤθελυσεν.

Ὁ Δημοπάρεδρος
Ἰω. Α. Ράλλης
Ὁ Κλητὴρ
Χ. Π. Ἐλευθερίου

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ